

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ МЕДИЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені О.О. Богомольця
ІНСТИТУТ ГІГІЄНИ ТА ЕКОЛОГІЇ**

**ЕКОЛОГІЧНІ ТА ГІГІЄНІЧНІ ПРОБЛЕМИ
СФЕРИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ
(ЗБІРКА МАТЕРІАЛІВ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ)**

16 березня 2022 р.

за загальною редакцією
член-кор. НАМН України, професора С.Т. Омельчука

м. Київ

2022

bronchitis of occupational etiology is 5.8 cases per 1000 WHC and ranks first place in the structure of occupational pathology (about 43%).

Conclusions and recommendations.

The low level of verification of chronic diseases of the lower respiratory tract during periodic medical examinations compared to the diseases of temporary disability and occupational pathology suggests the untimely detection of people with early signs of chronic pathology of the lower respiratory tract who working in harmful working conditions.

It is recommended to introduce an electronic system of registration of cases of occupational pathology, including CDLRT and working conditions, which will allow the exchange of data between health care institutions (HCI), issuing sick leaves, HCI that conduct periodic medical examinations and industrial enterprises.

Key words: medical examinations, workers of industrial enterprises, occupational health, working conditions.

СИТУАЦІЯ З РІВНЕМ ОХОПЛЕННЯ ПЛАНОВИМИ ЩЕПЛЕННЯМИ ТА ЗАХВОРЮВАНІСТЮ В УКРАЇНІ ЗА 2019-2021 РР.

Петрусевич Т.В., Зубленко О.В.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

За рекомендаціями Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ) для формування колективного імунітету необхідною умовою є охоплення вакцинацією 95–98% населення. ВООЗ та Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ) останнім часом повідомляють про зменшення по всьому світу кількості дітей, які отримують життєво необхідні щеплення. В Україні розроблений План заходів щодо досягнення елімінації кору і краснухи до 2022 р. і збереження статусу території, вільної від поліомієліту.

Мета. Проаналізувати рівень охоплення плановими щепленнями та захворюваність на інфекційні захворювання, імунопрофілактика відносно яких входить до Національного календаря щеплень в Україні за 2019-2021 рр.

Матеріали та методи. Проведено ретроспективний епідеміологічний аналіз даних Центру громадського здоров'я «Рівень охоплення щепленнями в Україні» та форми № 1 «Інфекційна захворюваність населення по Україні» за 2019–2021рр.

Результати. В Україні планові щеплення проводяться проти десяти інфекційних захворювань.

Рівень охоплення (%) плановими щепленнями в Україна в 2019-2021 рр..

Нозологічна форма	2019 р.	2020 р.	2021 р.
Туберкульоз	88,6	88,8	81,8
ГВ	77,0	96,5	78,8
Кір, краснуха, паротит	91,7	83,4	86,8
Дифтерія, правець до 16 років	91,5	73,6	79,6
Дифтерія, правець дорослі	83,4	47,0	45,4
Коклюш	80,5	78,1	77,8
Поліомієліт	80,9	81,8	76,1
Хіб-інфекція	80,0	83,6	87,0

Захворюваність на вперше зареєстрований туберкульоз, включно з його рецидивами, в 2019 р. становить 60,1 на 100 тис. населення (25 237 випадків), в 2020 р. – 42,2 на 100 тис населення (17 593 випадків), в 2021 р. – 44,0 на 100 тис населення (18 241 випадків), що на 4,3% більше порівняно з показником 2020 р.

Гострий гепатит В в 2019 р. становить 3,11 на 100 тис населення (1312 випадків), в 2020 р. – 1,74 на 100 тис населення (731 випадків), в 2021 р. – 1,22 на 100 тис населення (508 випадків). Хронічний гепатит В в 2019 р. становить 3,7 на 100 тис населення (1560 випадків), в 2020 р. – 1,84 на 100 тис населення (773 випадків), в 2021 р. – 1,5 на 100 тис населення (626 випадків).

Захворюваність на кір в 2019 р. становить 135,69 на 100 тис населення (57 282 випадків), в 2020 р. – 0,63 на 100 тис населення (264 випадків), в 2021 р. – 0,04 на 100 тис населення (16 випадків).

В 2019 р. захворюваність на краснуху становить 0,33 на 100 тис населення (138 випадків), в 2020 р. – 0,09 на 100 тис населення (36 випадків), в 2021 р. – 0,05 на 100 тис населення (20 випадків).

Захворюваність на епідемічний паротит в 2019 р. становить 0,9 на 100 тис населення (382 випадки), в 2020 р. – 0,39 на 100 тис населення (163 випадків), в 2021 р. – 0,42 на 100 тис населення (175 випадків).

В 2019 р. зареєстровано 21 випадок дифтерії (0,05 на 100 тис населення), в 2020 р. та 2021 р. випадки дифтерії не зафіксовані. Спостерігається майже в 2 рази зменшення охоплення щепленнями дорослих щодо дифтерії та правця. Це дуже загрозлива тенденція.

Захворюваність на правець в 2019 р. становить 0,04 на 100 тис населення (15 випадків), в 2020 р. – 0,03 на 100 тис населення (12 випадків), в 2021 р. – 0,017 на 100 тис населення (7 випадків)

Захворюваність на коклюш в 2019 р. становить 5,48 на 100 тис населення (2314 випадків), в 2020 р. – 2,48 на 100 тис. населення (1041 випадків), в 2021 р. – 0,22 на 100 тис населення (91 випадок).

У 2021 році в Україні був зафіксований випадок поліомієліту. За даними з Регіональної референс-лабораторії м. Гельсінкі, дитина була інфікована дериватом вакцинного поліовірусу типу 2 (VDPV2). В січні 2022 р. було повідомлено про другий випадок гострого в'ялого паралічу у дитини із того ж регіону України, спричинений тим самим типом поліовірусу.

Висновок. За останні три роки на тлі протиепідемічних заходів у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), а саме в умовах соціальної дистанції та маскового режиму, спостерігається загрозлива тенденція зростання захворюваності на туберкульоз, щорічно реєструються випадки коклюшу, епідемічного паротиту; залишається високий ризик поширення поліомієліту в Україні, що є неприпустимим при наявності вакцинації. Саме якісна планова імунопрофілактика може запобігти новим випадкам правця, поліомієліту, дифтерії й появі ще семи захворювань, які керуються заходами імунопрофілактики. В українському суспільстві має бути сформована прихильність до культури імунізації та свідомий підхід до збереження свого здоров'я та здоров'я власних дітей.

СУЧАСНІ МЕТОДИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ МІКРОПОЛЮТАНТІВ (МІКРООРГАНІЗМІВ) У ВОДІ

Понятовська В.В.

*Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, кафедра
мікробіології, вірусології та імунології*

Вступ. У контексті міжнародних правил Всесвітньої організації охорони здоров'я, забруднення водних об'єктів мікрозабруднювачами є предметом постійного інтересу та продовжує досліджуватись. Забруднення навколишнього середовища бактеріями (*Enterobacteriaceae*, *Enterococcus* spp., *Leptospira* spp., *Campylobacter* spp., *Micobacterium* spp., *Helicobacter* spp.), вірусами (*Picornaviridae*,